



Arkadiusz Ślipikowski.
21.12.2020

Załącznik Nr 3
do Statutu Miasta Kielce

INTERPELACJA



Przedmiot, temat interpelacji : Naprawa zdewastowanych przestrzeni rekreacji z uwzględnieniem standardów dostępności przestrzeni publicznej dla osób niepełnosprawnych miasta Kielce

Uzasadnienie interpelacji: **Standardy** obowiązują pracowników wszystkich wydziałów Urzędu Miasta Kielce oraz kierowników miejskich jednostek organizacyjnych, którzy zapewniają stosowanie Standardów przez podległych im pracowników. Osoby te powinny zapewnić, aby podmioty współpracujące z Miastem Kielce przy działaniach realizowanych na terenach miasta Kielce przyjęły zobowiązanie do przestrzegania Standardów. Wobec powyższego bardzo proszę o przestrzeganie wypracowanego dokumentu i dokonać zgodnie z nim naprawy zniszczonych w ostatnim czasie ławek, a resztę instalacji dostosować zgodnie z przyjętym standardem.

W załączeniu strona 27-29 „Standardy dostępności przestrzeni publicznej m.Kielce

.....
Ślipikowski

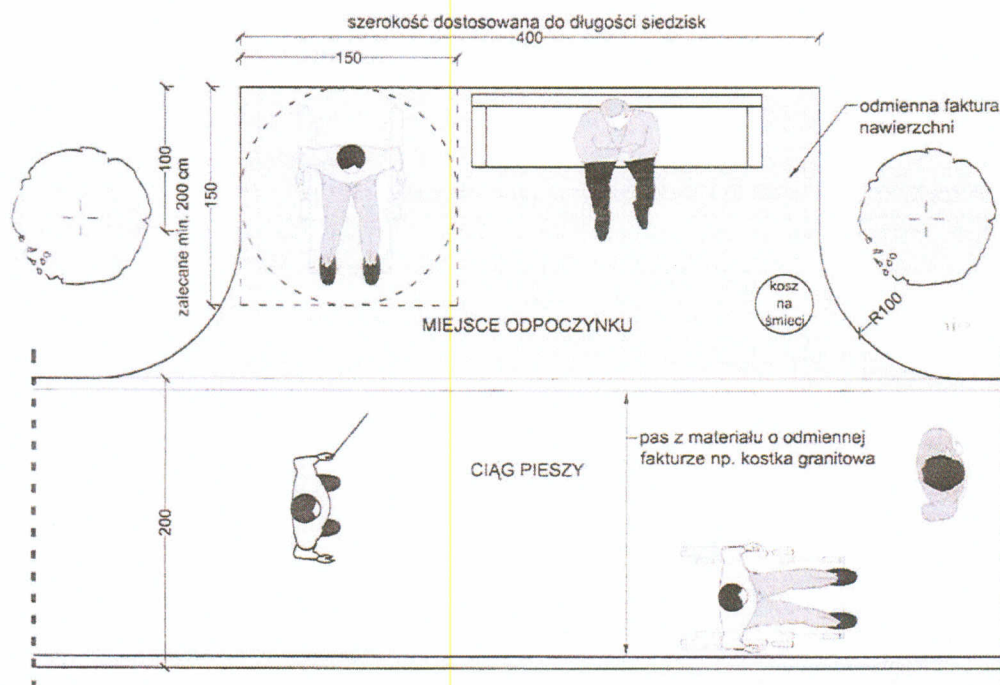
4. Wyposażenie przestrzeni publicznych i ciągów pieszych

4.1. Strefy wypoczynku

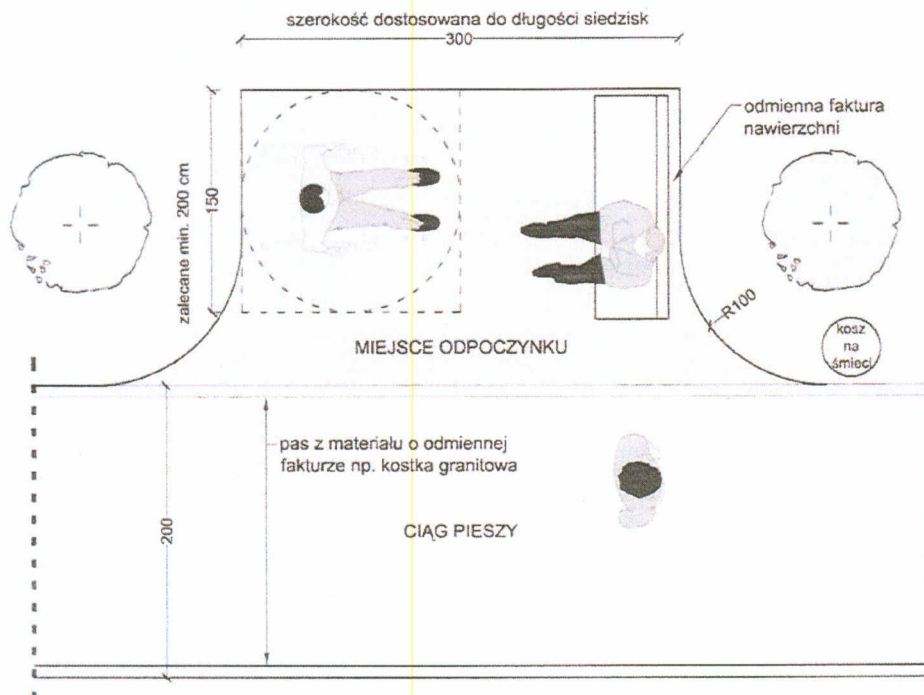
Osoby z ograniczoną mobilnością mają trudności w poruszaniu się, szybko się męczą i potrzebują częstych odpoczynków. Dlatego strefy wypoczynku należy organizować przy wszystkich ciągach pieszych na terenach urządzonej zieleni, terenach rekreacyjnych, w pieszych strefach terenów historyczno- zabytkowych i handlowych. Strefy wypoczynku należy również organizować w miarę możliwości terenowych wzdłuż ciągów pieszych dróg publicznych, w przestrzeni pasa drogowego.

Rekomendowane odległości między miejscami odpoczynku są zależne od warunków fizycznych poszczególnych osób, warunków pogodowych, nachylenia ciągu pieszego i jego wyposażenia np.: w poręczę. Ich rozmieszczenie i rodzaj powinny być uzależnione od natężenia ruchu pieszego oraz funkcji danego miejsca. Warto mieć na uwadze, że duża dostępność (ilość) miejsc odpoczynku sprzyja spędzaniu czasu poza budynkami.

Należy szacować, że co ok. 50-100 metrów należałoby umożliwić osobom o ograniczonej mobilności miejsce do odpoczynku.



Rys. 10. Organizacja miejsca wypoczynku

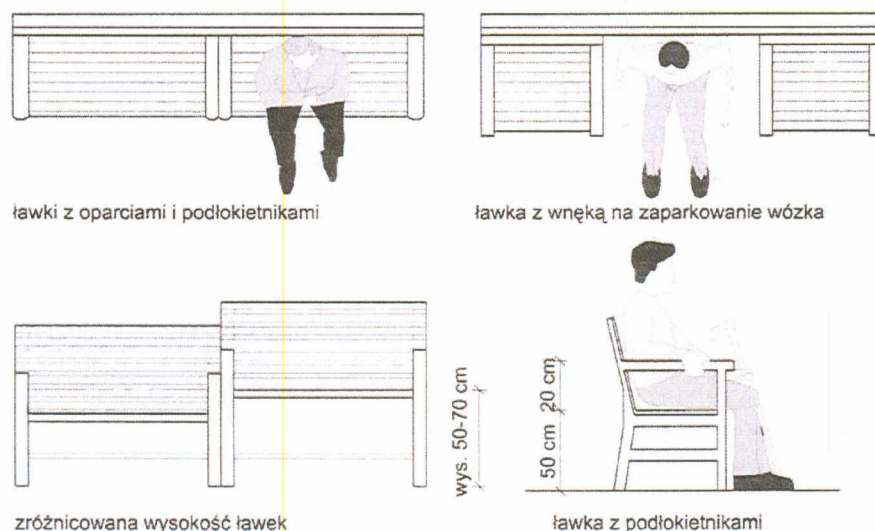


Rys. 11. Miejsce odpoczynku sprzyjające integracji

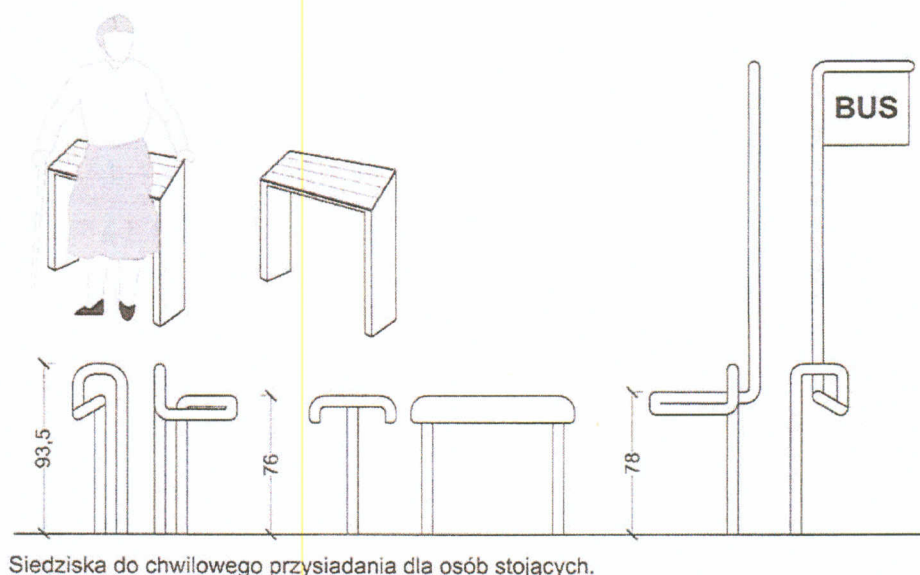
Miejsce do odpoczynku powinno być wyposażone w siedzisko (ławkę) z podłokietnikami, które ułatwiają siadanie i wstawanie osobom starszym i poruszającym się o kulach lub balkonikach ortopedycznych, a obok ławki powinno być wolne miejsce do zaparkowania wózka inwalidzkiego poza pasem ruchu pieszego. Ławki powinny być ustawione w sposób, który nie będzie utrudniał poruszania się pieszym.

Funkcję ławki może pełnić w zasadzie dowolny przedmiot. Wykorzystywanie w przestrzeni miejskiej różnorodnych elementów w charakterze ławek i siedzisk może zwiększać wizualną atrakcyjność miasta.

Poszczególne ławki mogą mieć zróżnicowaną wysokość siedzisk (w granicach 50-70cm), tak aby były wygodne dla osób różnego wzrostu. Nie powinny posiadać ostrych elementów, które mogą narazić osoby niepełnosprawne i starsze na urazy lub zniszczenia bagażu lub ubrania. Warto zadbać, aby można było przesiąść się z wózka na ławkę. Temu celowi służy montowanie podłokietnika z jednej strony lub po środku siedziska. Samo ustawienie ławek w odpowiedni sposób może sprzyjać nawiązywaniu kontaktów społecznych. Najlepiej ustawiać ławki naprzeciw siebie lub pod kątem 90°. W miejscach natężonego ruchu pieszych wskazane jest lokalizowanie ławek częściej niż 50 metrów, a tam gdzie nie ma miejsca na zlokalizowanie pełnowymiarowego miejsca odpoczynku można montować specjalne siedziska z oparciami, które pozwolą na chwilę przysiąść i odpocząć. Takie urządzenia potocznie nazywane „przysiadakami” należałoby montować na głównych ciągach pieszych i w okolicy przejść przez jezdnię i przystanków komunikacji zbiorowej (szczególnie, gdy nie są one wyposażone w wiatę przystankową z uwagi na brak miejsca). Rekomenduje się oparcia z poręczami (uchwyty) ułatwiającymi wstawanie.



Rys. 12.Przykładowe rozwiązania ławek przyjaznych osobom niepełnosprawnym.



Siedziska do chwilowego przysiadania dla osób stojących.

Rys. 13.Przykład siedzisk do odpoczynku dla osób stojących

Miejsca wypoczynku powinny być ustawione tak, aby nie utrudniać ruchu naciągu pieszym. Nawierzchnia miejsca wypoczynku powinna być utwardzona: betonowa (płyty, kostka) lub asfaltowa. W wypadku ułożenia na krawędzi chodnika pasa z odmienną (chropowatą) fakturą, pas ten powinien znajdować się w linii krawężników chodnika po stronie miejsca wypoczynku i jego szerokość nie powinna być wliczana w odległość pomiędzy krawędzią ławki, a linią krawężnika chodnika. Na terenach parkowych i leśnych dopuszcza się stosowanie nawierzchni gruntowej stabilizowanej lub wzmocnionej geokratami stalowymi lub z tworzyw sztucznych o wymiarze / średnicy „oczka” ≤ 2 cm. Podobne zasady powinny obowiązywać odnośnie miejsca palenia ogniska, grilowiska oraz wiaty.